

פסק דין ממחמי ירושלים אודות כשרות המקוה בעיר חיפה

פסק הדין המתפרק בזוהה, ניתן לפני כמה שנים ע"י גдолית חכמי ירושלים, אודות מקוה של ציבור בחיפה, שהייתה מצוי ברשותו של גוי שבידו הי' גם המפתח למקום והוא שהחזיקו, כאשר האחריות והפקוח על המקום מסרו לידי אשה יהודית.

קשה לקבוע מתוך פסה"ד מהו הרקע והמכשלה שארעה שבעקבותיה יצא פסה"ד. אלא שמדובר בע"פ שנמסרה למחזק פסה"ד, על ארוע חמוץ שהייתה באותה המקוה שפרטיו יובאו להלן, אפשר שזו אמנה העילה לכתיבת פסק הדין. זהה סفور המעשה, מתוך כוונה לנוקות ולשפץ את המקום הזמין האשה האחראית ערבי ע"מ לרוקן את המים ולטיח את המקוה. לאחר שרוקן את המים לתוכן פחים וטיוח המקום, החזר את המים שבפחים למקוה והמשיכו לטבול בה. וזאת מתוך שכורה הייתה שבעצם היוותם מי מקוה הם קדושים, וגם לאחר שהוזכו והוחזרו נשרו בקדושתם וכשרותם, ועל עניך מים שאוכבים לא ידעת. בצדקה כלשהי נתפרנס הרבר, והמשמעות הגיע לאזנים של חכמי ירושלים שלחו מצדדים את הרוב רבי אברהם אליעזר מינצברג צ"ל הנודע בשמו כרב מוסיפוף, ולאחר שגבה את העדות על פרטיה המעשה ועל צורת ניהול המקוה, הביא זאת לידיות חכמי ירושלים, ובעקבות כך יצאו בפסה"ד המעיד את עסקי העיר על החומרה שבמסירת מקוה טהרה לפוקואה של אשה בלבד. על פסק הדין חתוםים שלשה מגדולי ירושלים מรณ ורben רבי שמואל סלנט, רבי שניואר ולמן בעל ה"תורת חסד" והראשון לציון רבי יעקב שאול אלישר זכר צדיקים לברכה.

העתק פסה"ד המקורי מצוי בגנוו אוביין "גנוו ירושלים" שלו מכון הרב פרנק, וחודתינו ליזידינו הרב שבתי רוזנטל שליט"א שמסרו לנו ואף מסר לנו את פרטי המקרה הנ"ל, שההערכתו הוא העילה לפסה"ד שלפנינו.

בָּרוּךְ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ עָלָיו וְעַל־בָּנָיו יְהוָה יְהוָה צְדָקָה וְצְדָקָה
בָּרוּךְ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ עָלָיו וְעַל־בָּנָיו יְהוָה יְהוָה צְדָקָה וְצְדָקָה

בָּרוּךְ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ עָלָיו וְעַל־בָּנָיו יְהוָה יְהוָה צְדָקָה וְצְדָקָה
בָּרוּךְ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ עָלָיו וְעַל־בָּנָיו יְהוָה יְהוָה צְדָקָה וְצְדָקָה

ב"ה יומן י"ג ניסן התרנ"ד פעה"ק ירושלים ת"ו.

נדרשנו לאשר שאלונו מעלה כבוד קהיל קדושים דעיה"ק חיפה ת"ז, ע"י שליח מצוה מעלה כבוד הרה"ג המפורנס מוה"ר אברהם אליעזר מינצברג הי' מיקורי ע"ק ת"ז. נפשם בשאלתכם בכדי ובշברון מתנים, אנחנוים על דבר המכשלה שהניע לידם, בדבר המקוה שהייתה ברשות הגנו כנהוג בעיר תונגרמה, ואשה יהודית משנחת ע"ז, והנה לפי הגביות עדות שבאה לפניינו מאשכנזים וספרדים היו הנרים שם, היה המפתח בידי הגנו ופתח וסגר כרצונו, וכי יודע אם לא החליף המים שלא כדת של תורה ונפשם תשתחח על העבר ובקשתם שתוחה מה יעשו לימים יבואו.

הנה תשוכתם על העבר אשר לפי הגביות עדות הנ"ל, האשה הנ"ל, המשנחת על המקוה אבדה באמנותה, ואטרע חזקת כשרותה אשר הנשים טבלו שלא כדי וצריכים כפלה, או אין להחמיר

מוריה, שנה עשרים, גליון ח-ט (רלו-רלו), תמוז תשנ"ה

עליהן כי יש להן דין שונני, וגם אפשר דחשייבו כמו אונסים כי הם סמכו על נאמנות האשה הנז שתשנich כדת. לואת דעתנו אשר יתנו כ"א [=כל אחד] לצדקה, ומהמעות שתיתנו כל איש כופר נפשו יעשו זו לתקן המקוה, לעשות דلت חדשה ובריאה ומושל טוב לסגור, ויראו אשר שפתחה יהיה משונה מאחרים, ולא ימצא بكل מפתח دونמתו, וכאשר האשה הניל' אבדה נאמנותה ואסורים לטסוך עליה עוד, וצריכה תשובה וכפירה. ויראו אשר יקחו במקומה אשה אחרת יראת הד', שתשנich בעינה פקיה, וגם אנשים יראו ה' ישגיחו בכל פעם על המקוה שתיתנהג כדית שלא יבואו לידי מכשול ח'ז', והוא רחים יכפר שנית עמו.

ובקשתנו שטוחה מأت כל איש יראת הד' נגע בלבד אשר ישימו עינם על העין הנז', ולא ימסרו דבר גדול כזה בידי נשים קלי הדעת, ויעלימו עיניהם ח'ז' רק החובה על היראים החדרדים לדבר הד' מהחינו הספרדים ואשכנזים היין, הם יעמדו (וישגיחו) בכל הפרץ, להשניה עז' שלא יכשלו ח'ז' בעוןCRT ר'יל. ואחבי' קדושים ובצח ישימו לב זהה, וכן ישגיחו בכל העניים כדת תוה'ק שיתנהג עצהו'ט [=על צד היוון טובן לרצון לפני הד']. ולהשומעים יונעם ויתברכו בכל הטוב מפני עליון.

נאם שנייאור זלמן אבדיק ג'ובליין

נאם שמואל סלנט

נס אני נפשי ראשון לציון הבא עזה'ם הגני מסכים ומעירב לכל מ"ש הרבניים הגאנונים הניל' נז'. יעקב שאול אלישר חכם באשי ירושלים תז'.

הוודעה ובקשה

נמצאים עתה בשלבי עיבוד ועריכה היידוי'ת תשוכות הגהות ודרשות מגאנוני

ישראל:

- א. רבי מרדכי בנטמן ניקלשבורג [הופיעו ב' כרכ'ם].
- ב. רבי בנימין זאב לעוז מוערבויה בעל "שער תורה" [הופיע ב' כרכ'ם].
- ג. רבי יהודה אסא מסעדאההעל בעל "יהודיה עלה".
- ד. רבי ירמיה לעוז בעל "דברי ירמיה" [הופיע כרך א'].
- ה. רבי משה שיק מיערגין חוסט [הופיע ר' כרכ'ם].
- ו. רבי שלמהGANצפריד בעל "קיצור שלחן ערוץ" [הופיע ג' כרכ'ם].
- ז. רבי יעקב קאפיל חריף אב"ד ווערבי.
- ח. רבי ישראל אהרן יצחק לנדרסברג מגאנזווידין.
- ט. רבי יצחק וויס מוערבויה בעל "דבך טוב" [הופיע ב' כרכ'ם].
- י. רבי יהושע בוקסבוים מגאלאנטה בעל "אור פנוי יהושע".

כל היודע על מקום הימצאם של כתבי'יך, או כל מידע אחר הקשור לתולדות
הגאנונים הניל' או כתבי'ם, מתקש להודיע ל: —

מכון ירושלים

מפעל תורה חכמי הונגריה

ת.ד. 100, ירושלים